

Ediție provizorie

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a noua)

22 martie 2017(*)

„Trimitere preliminară – Tariful vamal comun – Poziții tarifare – Clasificarea mărfurilor – Camere video cu înregistrare – Nomenclatura combinată – Subpozițiile 8525 80 30, 8525 80 91 și 8525 80 99 – Note explicative – Interpretare – Regulamentele de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2011 și (UE) nr. 876/2014 – Interpretare – Validitate”

În cauzele conexate C-435/15 și C-666/15,

având ca obiect cereri de decizie preliminară formulate în temeiul articolului 267 TFUE, introduse de Finanzgericht Hamburg (Tribunalul Fiscal din Hamburg, Germania) (C-435/15) și de rechtbank Noord-Holland (Tribunalul Provinciei Olanda de Nord, Țările de Jos) (C-666/15), prin deciziile din 19 iunie 2015 și 8 decembrie 2015, primite de Curte la 10 august 2015 și, respectiv, la 14 decembrie 2015, în procedurile

GROFA GmbH

împotriva

Hauptzollamt Hannover (C-435/15),

și

X,

GoPro Coöperatief UA

împotriva

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15),

CURTEA (Camera a noua),

compusă din domnul E. Juhász, președinte de cameră, doamna K. Jürimäe și domnul C. Lycourgos (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Campos Sánchez-Bordona,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru GROFA GmbH, de G. Eder, Rechtsanwalt;
- pentru X și pentru GoPro Coöperatief UA, de H. de Bie, advocaat;

- pentru Hauptzollamt Hannover, de T. Röper, în calitate de agent;
- pentru guvernul neerlandez, de M. K. Bulterman și de A. M. de Ree, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de B. R. Killmann, de A. Caeiros și de P. Vanden Heede, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luat după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererile de decizie preliminară privesc, pe de o parte, interpretarea și, dacă este cazul, validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2011 al Comisiei din 29 noiembrie 2011 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO 2011, L 319, p. 39), precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 876/2014 al Comisiei din 8 august 2014 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO 2014, L 240, p. 12) și, pe de altă parte, interpretarea subpozițiilor tarifare 8525 80 30, 8525 80 91 și 8525 80 99 din Nomenclatura combinată (denumită în continuare „NC”) care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), în versiunile sale care rezultă succesiv din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011 (JO 2011, L 282, p. 1, rectificare în JO 2011, L 290, p. 6), din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012 (JO 2012, L 304, p. 1) și din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013 (JO 2013, L 290, p. 1).

2 Aceste cereri au fost formulate în cadrul unor litigii între GROFA GmbH, pe de o parte, și Hauptzollamt Hannover (Biroul Vamal Principal din Hanovra, Germania, denumit în continuare „Hauptzollamt”), pe de altă parte (C-435/15), și între X și GoPro Coöperatief UA, pe de o parte, și **Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond** (Inspectorul serviciului impozite/biroul vamal din Rotterdam Rijnmond, Țările de Jos), pe de altă parte (C-666/15), în legătură cu clasificarea tarifară a unor camere de acțiune destinate să înregistreze secvențe video în timpul unor activități sportive.

Cadrul juridic

3 Reiese din dosarele prezentate Curții că versiunile NC aplicabile faptelor din litigiul principal sunt cele aferente anilor 2012, 2013 și 2014, rezultate din Regulamentele de punere în aplicare nr. 1006/2011, 927/2012 și, respectiv, 1001/2013. Dispozițiile NC aplicabile cauzelor principale au rămas însă identice de la o versiune la alta a NC.

4 Partea II din NC, intitulată „Tabelul drepturilor”, cuprinde o secțiune XVI, în care figurează și capitolul 85, intitulat „Mașini, aparate și echipamente electrice și părți ale acestora; aparate de înregistrat sau de reprodus sunetul, aparate de televiziune de înregistrat sau de reprodus imagine și sunet; părți și accesorii ale acestor aparate”.

5 Nota 3, care figurează sub titlul secțiunii respective, are următorul cuprins:

„Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, combinațiile de mașini de tipuri diferite destinate să funcționeze împreună și care constituie un singur corp, precum și mașinile proiectate

pentru a asigura două sau mai multe funcții diferite, alternative sau complementare, se clasifică după funcția principală care caracterizează ansamblul.”

6 Capitolul 85 din NC cuprinde pozițiile și subpozițiile următoare:

„8525

Aparate de emisie pentru radiodifuziune sau televiziune, chiar încorporând un aparat de recepție sau un aparat de înregistrare sau de reproducere a sunetului; camere de televiziune, aparate fotografice digitale și camere video cu înregistrare:

[...]

[...]

8525 80

– Camere de televiziune, aparate fotografice numerice și camere video cu înregistrare:

[...]

[...]

8525 80 30

– Aparate fotografice digitale

– Camere video cu înregistrare:

8525 80 91

– Capabile să înregistreze numai sunetele și imaginile captate de o cameră de televiziune

8525 80 99

– Altele”

7 În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (a) prima linie și cu articolul 10 din Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 254/2000 al Consiliului din 31 ianuarie 2000 (JO 2000, L 28, p. 16, Ediție specială, 02/vol. 12, p. 33), Comisia Europeană, asistată de Comitetul Codului vamal, adoptă măsurile referitoare la aplicarea NC, care constituie anexa I la Regulamentul nr. 2658/87, privind clasificarea mărfurilor. În temeiul primei dintre aceste dispoziții au fost adoptate Regulamentele de punere în aplicare nr. 1249/2011 și nr. 876/2014.

8 Anexa la Regulamentul de punere în aplicare nr. 1249/2011, adoptat în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 254/2000, clasifică în cadrul NC mărfurile desemnate în prima coloană a tabelului care figurează în aceasta, sub codul menționat cu privire la aceste mărfuri în a doua coloană a tabelului respectiv. În ceea ce privește subpoziția 8525 80 99 din NC, tabelul menționat prevede:

„Aparat portabil alimentat cu baterie pentru captare și înregistrare videofonică, cu dimensiuni de aproximativ 10 × 5,5 × 2 cm (denumit „cameră video de buzunar”), compus din:

• un obiectiv și un zoom digital;

• un microfon;

• un difuzor;

• un afișaj LCD cu diagonala ecranului de aproximativ 5 cm (2 inch);

• un microprocesor;

• o memorie de 2 GB și

• interfețe USB și AV.

Aparatul permite numai captarea și înregistrarea fișierelor video sub formă de secvențe de imagini în format MPEG4-AVI. Imaginile sunt înregistrate cu o rezoluție de 640 × 480 pixeli la 30 de cadre pe secundă timp de maximum 2 ore.

Secvențele video înregistrate de aparat pot fi transferate către un dispozitiv de prelucrare automată a datelor, prin interfața USB, fără modificarea formatului fișierelor video, sau către o cameră video digitală, un monitor sau un televizor, prin interfața AV.

În aparat pot fi transferate fișiere video de la un dispozitiv de prelucrare automată a datelor, prin interfața USB.

8525 80 99

Clasificarea se stabilește pe baza regulilor generale 1 și 6 de interpretare a [NC], precum și pe baza textului codurilor NC 8525, 8525 80 și 8525 80 99.

Întrucât aparatul permite numai înregistrarea videofonică, clasificarea la codul NC 8525 80 30 ca aparat fotografic digital este exclusă. Date fiind caracteristicile sale, aparatul este o cameră video cu înregistrare.

Întrucât aparatul permite înregistrarea de fișiere video din alte surse decât camera de televiziune încorporată, clasificarea la codul NC 8525 80 91 drept cameră video cu înregistrare capabilă să înregistreze numai sunetele și imaginile captate de o cameră de televiziune este exclusă.

Aparatul trebuie clasificat, așadar, la codul NC 8525 80 99 ca alte camere video cu înregistrare.”

9 Anexa la Regulamentul de punere în aplicare nr. 876/2014, adoptat în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 254/2000, clasifică în cadrul NC mărfurile desemnate în prima coloană a tabelului care figurează în aceasta, sub codul menționat cu privire cu aceste mărfuri în a doua coloană a tabelului respectiv. Referitor la subpoziția 8525 80 99, tabelul menționat prevede:

„Aparat portabil, alimentat cu baterii, destinat captării și înregistrării de imagini statice și video (așa-numita «cameră de acțiune»), cu dimensiuni de aproximativ 6 × 4 × 2 cm și cu o greutate de aproximativ 74 g, care cuprinde:

- un obiectiv cu unghi ultralarg;
- un indicator de stare de tip LCD (dispozitiv cu cristale lichide);
- interfețe micro-USB și micro-HDMI;
- o fantă pentru un card micro-SD;
- WiFi integrat;
- un port pentru accesorii opționale.

Aparatul nu are zoom, nici dispozitiv de vizualizare și nici ecran pentru afișarea imaginilor înregistrate. Aparatul nu este conceput pentru a fi ținut în mână, ci pentru a fi montat, de exemplu, pe o cască. El este prezentat spre a fi utilizat pentru captarea unor imagini dinamice din mediul înconjurător vizuate în timpul unor activități în aer liber, precum mersul cu bicicleta, surfingul și schiul. Calitatea materialului video poate fi reglată în intervalul cuprins între 848 × 480 și 1920 × 1080 de pixeli.

Imaginile statice pot fi înregistrate numai la o calitate de 5,0 megapixeli. Aparatul nu permite reglarea calității imaginilor statice (cum ar fi contrastul, culoarea, compoziția).

Aparatul permite captarea și înregistrarea fișierelor video în format MPEG4. Rezoluția maximă pentru înregistrarea video este de 1920 × 1080 de pixeli la 30 de cadre pe secundă în cursul unei perioade neîntrerupte de maximum 3 ore cu bateria încărcată complet. Captarea poate fi oprită numai de către utilizator. Imaginile captate se înregistrează în fișiere separate cu o durată de aproximativ 15 minute fiecare.

La prezentare, pot fi transferate fișiere în aparat de pe o mașină automată de prelucrare a datelor, prin interfața USB.

Clasificarea se stabilește pe baza regulilor generale 1 și 6 de interpretare a [NC], a notei 3 la secțiunea XVI, precum și pe baza textului de la codurile NC 8525, 8525 80 și 8525 80 99.

Având în vedere caracteristicile obiective ale aparatului, cum ar fi dimensiunile și greutatea mici, faptul că acesta trebuie montat, de exemplu, pe o cască și capacitatea sa de a înregistra materiale video în cursul unei perioade neîntrerupte de maximum 3 ore, funcția principală a camerei este captarea de imagini video.

Deși are designul unui aparat fotografic digital, aparatul poate înregistra materiale video la o rezoluție de cel puțin 800 × 600 de pixeli la 30 de cadre pe secundă în cursul unei perioade neîntrerupte de maximum 3 ore. Captarea nu se oprește automat după 30 de minute (a se vedea, de asemenea, notele explicative ale [NC] la subpozițiile 8525 80 30, 8525 80 91 și 8525 80 99). Faptul că imaginile captate se înregistrează în fișiere separate, fiecare cu durata de

aproximativ 15 minute, nu influențează durata pe care camera este capabilă să înregistreze continuu un material video. Clasificarea la subpoziția 8525 80 30 ca aparat fotografic digital este, prin urmare, exclusă.

Întrucât aparatul permite înregistrarea de fișiere video din alte surse decât obiectivul încorporat, clasificarea la codul NC 8525 80 91 drept cameră video cu înregistrare capabilă să înregistreze numai sunetele și imaginile captate de o cameră de televiziune este exclusă.

Aparatul trebuie clasificat, așadar, la codul NC 8525 80 99 ca altă cameră video cu înregistrare.”

10 Notele explicative ale NC (JO 2011, C 137, p. 1) se referă la NC în versiunea care rezultă din Regulamentul (UE) nr. 861/2010 al Comisiei din 5 octombrie 2010 (JO 2010, L 284, p. 1). Textul poziției 8525, precum și al subpozițiilor 8525 80 30, 8525 80 91 și 8525 80 99 din NC este însă identic în Regulamentele nr. 861/2010, 1006/2011, 927/2012 și 1001/2013. Notele explicative ale NC referitoare la aceste poziții și subpoziții au următorul conținut:

„8525

Aparate de emisie pentru radiodifuziune sau televiziune, chiar încorporând un aparat de recepție sau un aparat de înregistrare sau de reproducere a sunetului; camere de televiziune, aparate fotografice digitale și alte camere video cu înregistrare

[...]

[...]

[...]

8525 80 30

Aparate fotografice numerice

Aparatele fotografice numerice de la această subpoziție au întotdeauna capacitatea de a înregistra imagini statice, fie pe o memorie internă, fie pe un suport interschimbabil.

Majoritatea aparatelor fotografice de la această subpoziție au un design asemănător aparatelor fotografice tradiționale și nu sunt dotate cu vizor rabatabil.

Aceste aparate fotografice pot permite, de asemenea, captarea și înregistrarea secvențelor video.

Aparatele fotografice rămân clasificate la această subpoziție doar dacă sunt capabile, folosind capacitatea maximă de stocare, să înregistreze la o rezoluție de 800 × 600 pixeli (sau mai mult), la 23 de cadre pe secundă (sau mai mult) cel puțin 30 de minute, într-o singură secvență video.

Spre deosebire de camerele de înregistrare video de la subpozițiile 8525 80 91 și 8525 80 99, multe aparate fotografice numerice (atunci când sunt utilizate drept camere video) nu oferă funcția de mîrire/micșorare optică în timpul înregistrării de secvențe video. Indiferent de capacitatea de stocare, unele aparate fotografice opresc automat înregistrarea de secvențe video după o anumită perioadă de timp.

8525 80 91

Camere de înregistrare video

Camerele cu înregistrare video de la aceste subpoziții au întotdeauna capacitatea de a înregistra secvențe video, fie pe o memorie internă, fie pe un suport interschimbabil.

În general, camerele numerice de înregistrare video de la aceste subpoziții au un design diferit de cel al aparatelor fotografice numerice de la subpoziția 8525 80 30. Ele sunt dotate adesea cu un vizor rabatabil și sunt în mod frecvent însoțite de o telecomandă. De asemenea, acestea sunt prevăzute invariabil cu funcția de mîrire/micîorare vizuală în timpul înregistrării de secvențe video.

Aceste camere de înregistrare video pot permite, de asemenea, înregistrarea de imagini statice.

Aparatele fotografice numerice nu se clasifică la această subpoziție în cazul în care, utilizând capacitatea maximă de stocare, nu sunt apte să înregistreze, la o rezoluție de 800 × 600 pixeli (sau mai mult), la 23 de cadre pe secundă (sau mai mult), cel puțin 30 de minute, într-o singură secvență video.

Altele

Această subpoziție acoperă camere de înregistrare video (așa-numitele «camcorder») care înregistrează nu numai sunetele și imaginile surprinse de către cameră, ci și semnale de la surse externe, de exemplu DVD-playere, mașini automate de prelucrare a datelor sau receptoare de televiziune. Imaginile înregistrate astfel pot fi reproduse cu ajutorul unui receptor de televiziune extern sau al unui monitor.

La prezenta subpoziție se clasifică, de asemenea, aparatele numite «camcorder», la care intrarea video este obstructată cu o placă sau într-un alt mod sau în care interfața video poate fi activată ulterior ca intrare video cu ajutorul unui program de calculator, aceste aparate fiind concepute pentru înregistrarea programelor difuzate de televiziune sau a altor semnale video externe.

Cu toate acestea, «camcorder» care pot să înregistreze numai imagini surprinse de către cameră și să le reproducă cu ajutorul unui receptor de televiziune extern sau al unui monitor sunt încadrate în subpoziția 8525 80 91."

Litigiile principale și întrebările preliminare

Cauza C-435/15

11 GROFA este o societate importatoare de camere ale fabricantului GoPro Coöperatief, care sunt aparate electronice care funcționează cu baterii, adaptate în special pentru înregistrarea activităților sportive și de agrement. Litigiul principal privește trei modele de camere din gama GoPro Hero 3 Black Edition (denumite în continuare „camerele în litigiu în cauza C-435/15”).

12 Potrivit instanței de trimitere, camerele în litigiu în cauza C-435/15 dispun de un ecran

LCD, însă nu de un vizor. Camerele respective au mai multe funcții fotografice și dispun de un obiectiv cu distanță focală fixă. Datele sonore și vizuale captate de lentilă și de microfonul integrat sunt stocate într-un format de fișier MP4 H.264 pe un card de memorie detașabil. Aceste camere nu au zoom digital, nici difuzor sau memorie internă integrată. Softul camerelor în litigiu în cauza C-435/15 codează datele înregistrate astfel încât este posibil să se distingă fișierele produse de aceste camere de cele care provin din surse externe.

13 Camerele respective pot efectua o înregistrare video de până la 120 de minute cuprinzând 30 de imagini pe secundă cu o rezoluție de cel puțin 1 920 x 1 080 de pixeli, redate în buclă continuă. Secvențele video de peste 26 de minute și trei secunde sunt înregistrate în mai multe fișiere MP4 H.264, fiecare cu o durată maximă de 26 de minute și trei secunde. Cu toate acestea, persoana care privește înregistrarea nu percepe trecerea de la un fișier la altul.

14 Camerele în litigiu în cauza C-435/15 dispun de un slot pentru carduri de memorie, de un port micro HDMI, de un port mini USB compatibil cu un cablu compozit A/C și de un adaptor de microfon stereo de 3,5 mm, precum și de wifi integrat și de un port HERO.

15 Prin portul HDMI unidirecțional și prin conexiunea unidirecțională cu un cablu compozit A/C, fișierele cu imagini și fișierele video stocate pe cardul de memorie pot fi afișate pe un televizor sau pe un monitor de calculator.

16 Conexiunea wifi bidirecțională permite teleghidarea camerelor în litigiu în cauza C-435/15 printr-o legătură radio, printr-o tabletă sau un smartphone pe care sunt afișate datele înregistrate pe cardul de memorie. Interfața wifi nu permite captarea fișierelor video. Doar fișierele cu imagini și fișierele video stocate pe cardul de memorie și înregistrate de aceste camere pot fi afișate. Fișierele care provin din alte surse nu sunt suportate de acestea și afișează pe monitor sau pe ecran mesajul „File not supported”.

17 Prin intermediul portului mini USB, camerele în litigiu în cauza C-435/15 pot fi conectate la un calculator care recunoaște cardul de memorie al acestor camere ca hard disk extern. Datorită unui soft de citire al calculatorului compatibil cu formatul MP4, fișierele cu imagini și fișierele video ce se află pe cardul de memorie pot fi reproduse pe un ecran conectat la calculator. Fișierele cu imagini sau fișierele video care figurează pe cardul de memorie al camerelor în litigiu în cauza C-435/15 pot fi de asemenea stocate pe un calculator și, invers, datele care figurează pe un calculator pot fi transferate pe cardul de memorie al acestor camere. Acest proces de stocare este controlat de un soft de gestionare a fișierelor din calculator. În acest caz, camerele respective nu pot fi utilizate. Nu există alte posibilități de stocare a datelor cu imagini și video pe cardul de memorie al acestora.

18 La 5 decembrie 2012, GROFA a solicitat Hauptzollamt informații tarifare obligatorii (denumite în continuare „ITO”), propunând o clasificare a camerelor în litigiu în cauza C-435/15 la subpoziția 8525 80 91 din NC.

19 Prin intermediul ITO din 21 ianuarie 2013, Hauptzollamt a clasificat aceste camere la subpoziția tarifară 8525 80 99 din NC. La 22 februarie 2013, GROFA a depus o reclamație împotriva acestor ITO solicitând, de această dată, o clasificare la subpoziția tarifară 8525 80 30 din NC. Prin decizia din 20 august 2014, Hauptzollamt a respins reclamația formulată de GROFA, considerând că camerele în litigiu în cauza C-435/15 sunt mai mult multifuncționale în sensul notei 3 din secțiunea XVI din NC, a căror funcție principală este cea de cameră video cu înregistrare. Potrivit Hauptzollamt, aceste camere trebuie clasificate drept „alte” camere video cu înregistrare la subpoziția tarifară 8525 80 99 din NC. Hauptzollamt s-a întemeiat, în primul rând, pe notele explicative ale NC referitoare la poziția 8525 din aceasta, potrivit cărora aparatele fotografice multifuncționale numerice nu trebuie clasificate drept aparate fotografice numerice dacă sunt

capabile, utilizând capacitatea de memorie maximă, să înregistreze la o rezoluție de 800 × 600 de pixeli (sau mai mult), la 23 de cadre pe secundă (sau mai mult) cel puțin 30 de minute într-o singură secvență video. Aceasta ar fi situația camerelor în litigiu în cauza C-435/15. Faptul că secvențele video sunt stocate în mai multe fișiere pe cardul de memorie de la 26 de minute și patru secunde nu ar avea nicio incidență asupra duratei totale de înregistrare. În al doilea rând, acesta a considerat că faptul că respectivele camere pot stoca fișiere video cu sunet, transferate dintr-o sursă externă prin portul USB, este caracteristic unei înregistrări de imagini și de sunete în sensul subpoziției tarifare 8525 80 99 din NC.

20 GROFA a formulat o acțiune în fața instanței de trimitere, solicitând clasificarea camerelor în litigiu în cauza C-435/15 la subpoziția 8525 80 30 din NC sau, cu titlu subsidiar, la subpoziția 8525 80 91 din NC, drept camere video cu înregistrare care nu dispun de capacitatea autonomă de a înregistra semnale din surse externe.

21 Instanța de trimitere solicită să se stabilească, în primul rând, dacă Regulamentul de punere în aplicare nr. 1249/2011, care clasifică „camere[le] video de buzunar” la subpoziția 8525 80 99 din NC, se poate aplica prin analogie în speță.

22 În cazul în care Regulamentul de punere în aplicare nr. 1249/2011 ar fi aplicabil prin analogie, instanța de trimitere ridică problema validității regulamentului respectiv, dat fiind că, potrivit anexei la acesta, o cameră care permite „înregistrarea de fișiere video din alte surse decât camera de televiziune încorporată” pentru motivul că „în aparat pot fi transferate fișiere video de la un dispozitiv de prelucrare automată a datelor, prin interfața USB”, ar trebui clasificată la subpoziția 8525 80 99 din NC drept „altă cameră video cu înregistrare”. Potrivit instanței de trimitere, o asemenea interpretare a noțiunii „altă posibilitate de înregistrare”, în sensul subpoziției 8525 80 99 din NC, nu este compatibilă cu jurisprudența Curții, care impune ca procesul de înregistrare să fie operat chiar de pe camera video cu înregistrare.

23 În al doilea rând, instanța de trimitere apreciază că Regulamentul de punere în aplicare nr. 876/2014, care clasifică „camerele de acțiune” la subpoziția 8525 80 99 din NC, ar putea fi aplicabil prin analogie camerelor în litigiu în cauza C-435/15. Totuși, aceasta are îndoieli și în ceea ce privește validitatea acestui regulament, dat fiind că, pe de o parte, anexa la acesta dispune că transferul de date pe cameră, de pe o manieră automată de procesare a informației, este considerat o „posibilitate de înregistrare”, care exclude o clasificare la subpoziția 8525 80 91 din NC, contrar jurisprudenței Curții, și că, pe de altă parte, Regulamentul de punere în aplicare nr. 876/2014 nu ține seama de faptul că respectivele camere nu sunt în măsură să redea fișierele video care provin din surse externe către un monitor conectat, contrar celor prevăzute de notele explicative ale NC referitoare la subpoziția 8525 80 99 din aceasta.

24 În al treilea rând, instanța de trimitere ridică, cu titlu subsidiar, problema dacă notele explicative relevante ale NC se opun clasificării camerelor în litigiu în cauza C-435/15 la subpozițiile 8525 80 91 și 8525 80 99 din NC, dat fiind că, începând cu durata de 26 de minute și patru secunde, datele video înregistrate pe aceste camere nu sunt stocate pe un singur fișier, ceea ce ar putea pune în discuție capacitatea camerelor respective de a înregistra fișierele video în mod continuu, în sensul acestor note explicative.

25 În al patrulea rând, instanța de trimitere ridică problema, cu titlu subsidiar, ce consecințe ar avea asupra clasificării camerelor în litigiu în cauza C-435/15 faptul că acestea înregistrează semnale care provin din surse externe, însă nu sunt în măsură să le redea printr-un monitor extern sau un televizor extern. În această privință, ea arată că notele explicative ale NC referitoare la subpoziția 8525 80 99 din aceasta arată că imaginile înregistrate trebuie să poată fi redată pe un televizor sau pe un ecran extern.

26 În aceste condiții, Finanzgericht Hamburg (Tribunalul Fiscal din Hamburg, Germania) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) a) Regulamentul de punere în aplicare nr. 1249/2011 se poate aplica în mod corespunzător produselor care fac obiectul procedurii principale (GoPro HERO 3 «Black Edition», «Black Edition Surf» și «Black Edition Motorsport»)?

b) În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, Regulamentul de punere în aplicare nr. 1249/2011 este valid?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare litera a) sau litera b):

a) Regulamentul de punere în aplicare nr. 876/2014 se poate aplica prin analogie produselor care fac obiectul procedurii principale?

b) În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, Regulamentul de punere în aplicare nr. 876/2014 este valid?

3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare litera a) sau litera b), notele explicative referitoare la subpozițiile 8525 8030, 8525 80 91 și 8525 80 99 din NC trebuie interpretate în sensul că o înregistrare de «cel puțin 30 de minute, într-o singură secvență video,» există și atunci când secvența video este înregistrată în fișiere separate, fiecare cu o durată mai mică de 30 de minute, dar persoana care privește înregistrarea nu poate percepe trecerea de la un fișier la altul?

4) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare litera a) sau litera b) și al unui răspuns afirmativ la a doua întrebare literele a) și b), precum și la a treia întrebare, împrejurarea că o cameră cu înregistrare, care poate înregistra semnale de la surse externe, nu poate reproduce semnalele prin intermediul unui receptor de televiziune extern sau a unui monitor extern se opune clasificării acesteia la subpoziția 8525 80 99 din NC?”

Cauza C-661/15

27 Cererea de decizie preliminară este formulată în cadrul unui litigiu privind cinci cauze, între două societăți, X și GoPro Coöperatief, pe de o parte, și autoritățile vamale neerlandeze, pe de altă parte, în legătură cu mai multe ITO referitoare la cinci tipuri de camere marca GoPro Hero, care le clasează pe acestea la subpoziția 8525 80 91 din NC sau la subpoziția 8525 80 99 din NC.

28 Cele cinci cauze privesc camere de tipurile GoPro Hero 3 Silver Edition, GoPro Hero 3 + Silver Edition, GoPro Hero 4 Silver Edition, GoPro Hero 4 Black Edition și GoPro Hero (denumite în continuare „camerele în litigiu în cauza C-666/15”).

29 În ceea ce privește camera de tipul GoPro Hero 3 Silver Edition, una dintre reclamantele din litigiul principal solicită clasificarea acesteia la subpoziția 8525 80 30 din NC sau, cu titlu subsidiar, la subpoziția 8525 80 91 din NC, în timp ce autoritatea vamală națională susține că respectiva cameră trebuie clasificată la subpoziția 8525 80 99 din NC. În ceea ce privește celelalte camere în litigiu în cauza C-666/15, reclamantele din litigiul principal solicită clasificarea lor la subpoziția 8525 80 30 din NC, în timp ce autoritatea vamală națională susține că aceste camere trebuie clasificate la subpoziția 8525 80 91 din NC.

30 Potrivit instanței de trimitere, nu se contestă că respectivele camere în litigiu în cauza C-666/15 pot fi utilizate în modul „video record” timp de peste 30 de minute pentru înregistrări de

23 de cadre pe secundă (sau mai mult), cu o rezoluție de 800 × 600 de pixeli (sau mai mult). În această privință, ea arată că o înregistrare de peste 30 de minute este stocată de aceste camere în diferite fișiere video, care sunt recunoscute drept distincte pe parcursul citirii lor, care încetează la sfârșitul fiecărui fișier. Utilizatorul trebuie să selecteze un nou fișier și să apese pe „play” pentru a citi fișierul următor. Instanța de trimitere adaugă că respectivele camere nu permit decât vizionarea fișierelor înregistrate de ele. În plus, instrucțiunile de utilizare ale tuturor camerelor în litigiu în cauza C-666/15 arată că acestea oferă opțiunea „looping”, care le permite acestora să înregistreze timp de peste 30 de minute înainte ca un nou video să fie înregistrat în locul celui precedent („overwriting”).

31 Instanța de trimitere mai arată că un element deosebit de important pentru clasificarea tarifară a camerelor în litigiu în cauza C-666/15 este problema dacă acestea dispun doar de posibilitatea înregistrării de sunete și de imagini captate de camera de televiziune și dacă aceste camere pot face înregistrări video de cel puțin 30 de minute într-o singură secvență.

32 În aceste condiții, rechtbank Noord-Holland (Tribunalul Provinciei Olanda de Nord, Țările de Jos) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Notele explicative ale NC referitoare la subpoziția 8525 8030 și la subpozițiile 8525 80 91 și 8525 80 99 din NC trebuie interpretate în sensul că există o înregistrare de «cel puțin 30 de minute, într-o singură secvență video» și atunci când imaginile video sunt înregistrate cu durate mai lungi de 30 de minute, prin intermediul modului «video record», dar sunt stocate în fișiere separate, fiecare cu o durată mai mică de 30 de minute, iar persoana care privește înregistrarea, la lectură, trebuie să deschidă separat fiecare fișier cu o durată mai mică de 30 de minute, înșiși, cu toate acestea, există posibilitatea de a contopi aceste secvențe video din fișierele respective pe un calculator cu ajutorul software-ului livrat de GoPro Coöperatief și de a le salva pe calculator într-un singur fișier, sub forma unui singur film video cu o durată de peste 30 de minute?

2) Împrejurarea că o cameră video cu înregistrare care poate înregistra semnale de la surse externe nu poate reproduce aceste semnale prin intermediul unui receptor de televiziune extern sau al unui monitor extern, întrucât aceste camere video cu înregistrare, ca de exemplu GoPro Hero 3 Silver Edition, pot reda pe un ecran extern sau pe un monitor extern numai fișierele captate prin intermediul lentilei lor, se opune clasificării acestora la subpoziția 8525 80 99 din NC?”

33 Prin decizia președintelui Curții din 27 ianuarie 2016, cauzele C-435/15 și C-666/15 au fost conexate în vederea pronunțării hotărârii.

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare din cauza C-435/15

34 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere din cauza C-435/15 solicită, în esență, să se stabilească dacă Regulamentul de punere în aplicare nr. 1249/2011 trebuie interpretat în sensul că este aplicabil prin analogie unor produse care prezintă caracteristicile camerelor în litigiu în cauza respectivă și, în caz afirmativ, dacă acest regulament este valid.

35 Trebuie arătat, pe de o parte, că, potrivit unei jurisprudențe constante, un regulament de clasificare are un domeniu de aplicare general în sensul că nu se aplică unui anumit operator, ci generalității produselor identice cu cel care a fost examinat de Comitetul Codului vamal. Pentru a stabili, în cadrul interpretării unui regulament de clasificare, domeniul său de aplicare, trebuie să se țină seama, printre altele, de motivarea acestuia (Hotărârea din 15 decembrie 2016, LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, punctul 49).

36 În speță, Regulamentul de punere în aplicare nr.º1249/2011, care are ca obiect clasificarea „camerelor video de buzunar” la subpoziția 8525 80 99 din NC, nu este direct aplicabil camerelor în litigiu în cauza C-435/15. Astfel, aceste din urmă produse nu sunt identice cu „camerele video de buzunar” vizate de regulamentul respectiv, întrucât, astfel cum arată instanța de trimitere, produsele respective se disting de acestea în special prin capacitatea lor de a face fotografii și prin faptul că nu dispun nici de zoom digital, nici de difuzor, nici de memorie internă integrată.

37 Trebuie arătat, pe de altă parte, că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, în cazul în care un regulament de clasificare nu este direct aplicabil unor produse care nu sunt identice, ci doar analoge produsului care face obiectul acestui regulament, acesta din urmă este aplicabil prin analogie unor asemenea produse (Hotărârea din 22 septembrie 2016, Kawasaki Motors Europe, C-91/15, EU:C:2016:716, punctul 39 și jurisprudența citată). Aplicarea prin analogie a unui regulament de clasificare precum Regulamentul de punere în aplicare nr.º1249/2011 în privința produselor analoge celor vizate de acest regulament favorizează, astfel, o interpretare coerentă a NC, precum și egalitatea de tratament a operatorilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 iulie 2006, Anagram International, C-14/05, EU:C:2006:465, punctul 32).

38 Totuși, pentru ca un regulament de clasificare să fie aplicat prin analogie, este necesar ca produsele care trebuie clasificate și cele vizate de regulamentul de clasificare să fie suficient de similare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 februarie 2009, Kamino International Logistics, C-376/07, EU:C:2009:105, punctul 67). În această privință, trebuie să se țină seama de asemenea de motivarea regulamentului respectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 iulie 2006, Anagram International, C-14/05, EU:C:2006:465, punctul 34, și Hotărârea din 4 martie 2015, Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, punctul 58).

39 În speță, potrivit motivării care figurează în a treia coloană din anexa la Regulamentul de punere în aplicare nr.º1249/2011, clasificarea la subpoziția 8525 80 99 din NC a „camerelor video de buzunar” se justifică în special prin motivul că aparatul „permite numai înregistrarea fișierelor video”. Rezultă că imposibilitatea înregistrării de fotografii constituie unul dintre elementele determinante pentru clasificarea reîntors de regulamentul respectiv. Or, din decizia de trimitere în cauza C-435/15 reiese că camerele în litigiu în această cauză diferă, sub acest aspect, de „camere[le] video de buzunar” care fac obiectul Regulamentului de punere în aplicare nr.º1249/2011, întrucât cu acestea se pot face fotografii.

40 Pe de altă parte, trebuie amintit că destinația produsului poate constitui un criteriu obiectiv de clasificare, cu condiția să fie specific produsului respectiv, caracterul inherent trebuind să poată fi apreciat în funcție de caracteristicile și de proprietățile obiective ale acestuia (Hotărârea din 20 iunie 2013, Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, punctul 41, și Hotărârea din 4 martie 2015, Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, punctul 47).

41 Or, din constatările factuale ale instanței de trimitere reiese că camerele în litigiu în cauza C-435/15 sunt concepute pentru a permite utilizatorilor să își filmeze activitățile ludice și sportive, care necesită ca utilizatorul să își păstreze în special libertatea de mișcare. Rezultă că destinația principală a camerelor menționate se poate distinge cu ușurință de cea a „camerelor video de buzunar” vizate de Regulamentul de punere în aplicare nr. 1249/2011.

42 Întrucât camerele în litigiu în cauza C-435/15 nu sunt identice și nici suficient de similare produselor care fac obiectul unei clasificări în cadrul Regulamentului de punere în aplicare nr. 1249/2011, acesta din urmă nu le este aplicabil. Prin urmare, nu este necesar să se aprecieze validitatea acestuia.

43 Având în vedere considerațiile care preced, este necesar să se răspundă la prima întrebare adresată în cauza C-435/15 că Regulamentul de punere în aplicare nr. 1249/2011 trebuie interpretat în sensul că nu este aplicabil prin analogie unor produse care prezintă caracteristicile camerelor în litigiu în cauza respectivă.

Cu privire la a doua întrebare din cauza C-435/15

44 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere din cauza C-435/15 solicită, în esență, să se stabilească dacă Regulamentul de punere în aplicare nr. 876/2014 trebuie interpretat în sensul că este aplicabil prin analogie unor produse care prezintă caracteristicile camerelor în litigiu în cauza respectivă și, în caz afirmativ, dacă acest regulament este valid.

45 Regulamentul de punere în aplicare nr. 876/2014 are ca obiect clasificarea la subpoziția 8525 80 99 din NC a „camere[lor] de acțiune”.

46 Reiese din constatările factuale efectuate de instanța de trimitere că camerele în litigiu în cauza C-435/15 se disting de camerele de acțiune care fac obiectul regulamentului menționat în special prin aceea că primele pot fi atât fixate pe un obiect, precum o cască, cât și ținute în mână, dispun de o capacitate de înregistrare de durată mai mică, și anume de maximum două ore, însoțite cu o rezoluție mai bună, pot face fotografii de mai bună calitate și pot controla calitatea acestora. Prin urmare, camerele în litigiu în cauza C-435/15 nu sunt identice cu produsele care fac obiectul Regulamentului de punere în aplicare nr. 876/2014.

47 Cu toate acestea, produsele respective sunt foarte similare, atât prin caracteristicile și proprietățile lor obiective, cât și prin destinația lor, camerelor în litigiu în cauza C-435/15. Astfel, atât „camerele de acțiune”, în sensul Regulamentului de punere în aplicare nr. 876/2014, cât și camerele în litigiu în cauza C-435/15 au o dimensiune și o greutate reduse, nu posedă zoom, vizor sau memorie internă integrată, dispun de un port micro HDMI, de un port mini USB și de o conexiune wifi, permit atât efectuarea de fotografii, cât și înregistrarea de materiale video cu secvențe de peste 30 de minute, care sunt însoțite, în ambele cazuri, stocate în mai multe fișiere distincte. De asemenea, aceste două tipuri de produse sunt special concepute pentru a fi utilizate în cadrul unor activități sportive.

48 Rezultă că, în temeiul jurisprudenței amintite la punctele 37 și 38 din prezenta hotărâre, Regulamentul de punere în aplicare nr. 876/2014 este aplicabil prin analogie camerelor în litigiu în cauza C-435/15 și că, în consecință, trebuie examinat validitatea acestuia.

49 În această privință, trebuie amintit că un regulament de punere în aplicare precum, în speță, Regulamentul nr. 876/2014 este adoptat de Comisie, după avizul Comitetului Codului vamal, atunci când clasificarea în NC a unui anumit produs este de natură să ridice o dificultate sau să facă obiectul unei controverse. Potrivit jurisprudenței Curții, Consiliul Uniunii Europene a

conferit Comisiei, care ac?ioneaz? în cooperare cu exper?ii vamali din statele membre, o vast? putere de apreciere pentru a preciza con?inutul pozi?iilor tarifare care sunt avute în vedere la clasificarea anumitor m?rfuri. Totu?i, prerogativa Comisiei de a adopta m?suri vizate la articolul 9 din Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 254/2000, nu o autorizeaz? s? modifice con?inutul sau domeniul de aplicare ale pozi?iilor tarifare (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 4 martie 2004, Krings, C?130/02, EU:C:2004:122, punctele 25 ?i 26, precum ?i jurispruden?a citat?).

50 În spe??, Regulamentul de punere în aplicare nr.°876/2014 clasific?, la subpozi?ia 8525 80 99 din NC, „camere[le] de ac?iune”, f?r? a impune ca acestea s? poat? fi utilizate pentru înregistrarea de surse videofonice externe în mod autonom, adic? f?r? a depinde de materiale sau de programe cu care nu sunt prev?zute ini?ial. Or, o asemenea capacitate de înregistrare autonom? este o condi?ie necesar? pentru clasificarea unei m?rfi la subpozi?ia tarifar? 8525 80 99 din NC. În caz contrar, produsele nu trebuie clasificate la subpozi?ia 8525 80 99 din NC, ci mai degrab? la subpozi?ia 8525 80 91 din NC (Hot?rârea din 5 martie 2015, Vario Tek, C?178/14, nepublicat?, EU:C:2015:152, punctul 32).

51 Rezult? c? Regulamentul de punere în aplicare nr.°876/2014, întrucât efectueaz? clasificarea „camere[lor] de ac?iune” la subpozi?ia 8525 80 99 din NC, f?r? a preciza c? acestea, în scopurile clasific?rii respective, trebuie s? fie în m?sur? s? înregistreze în mod autonom surse videofonice externe, este incompatibil cu domeniul de aplicare al acestei subpozi?ii.

52 Rezult? din ansamblul considera?iilor care preced? c?, adoptând Regulamentul de punere în aplicare nr.°876/2014, Comisia a modificat, extinzându?l, domeniul de aplicare al subpozi?iei 8525 80 99 din NC ?i, prin urmare, a dep?u?it competen?ele care i?au fost oferite prin articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr.°2658/87, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr.°254/2000 (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 22 septembrie 2016, Kawasaki Motors Europe, C?91/15, EU:C:2016:716, punctul 62).

53 Este necesar, prin urmare, s? se r?spund? la a doua întrebare din cauza C?435/15 c? Regulamentul de punere în aplicare nr.°876/2014 trebuie interpretat în sensul c? este aplicabil prin analogie unor produse care prezint? caracteristicile camerelor în litigiu în cauza respectiv?, îns? c? nu este valid.

Cu privire la a patra întrebare din cauza C?435/15

54 Având în vedere r?spunsul formulat la cea de a doua întrebare din cauza C?435/15, nu este necesar s? se r?spund? la a patra întrebare adresat? în această cauz?.

Cu privire la a treia întrebare din cauza C?435/15 ?i la prima întrebare din cauza C?666/15

55 Prin intermediul celei de a treia întreb?ri din cauza C?435/15, precum ?i prin intermediul primei întreb?ri din cauza C?666/15, care trebuie examinate împreun?, instan?ele de trimitere solicit?, în esen??, s? se stabileasc? dac? subpozi?iile 8525 80 30, 8525 80 91 ?i 8525 80 99 din NC trebuie interpretate, având în vedere notele explicative ale NC referitoare la aceste subpozi?ii, în sensul c? o secven?? video de peste 30 de minute, înregistrat? în fi?iere distincte cu o durat? individual? de mai pu?in de 30 de minute, trebuie considerat? o înregistrare de cel pu?in 30 de minute într-o singur? secven?? video atunci când utilizatorul nu poate percepe trecerea de la un fi?ier la altul în cadrul citirii sau, invers, atunci când utilizatorul trebuie, în cadrul acestei citiri, s? deschid? în principiu separat fiecare dintre aceste fi?iere.

56 Trebuie ar?tat cu titlu introductiv c? notele explicative elaborate de Comisie, în ceea ce prive?te NC, aduc o contribu?ie important? la interpretarea domeniului de aplicare al diferitor

poziții tarifare, fără a avea însă forță juridică obligatorie (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 februarie 2016, Salutas Pharma, C-124/15, EU:C:2016:87, punctul 31, și Hotărârea 15 decembrie 2016, LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, punctul 41).

57 Potrivit notelor explicative ale NC referitoare la subpoziția 8525 80 30 din aceasta, pe de o parte, și notelor explicative ale NC referitoare la subpozițiile 8525 80 91 și 8525 80 99 din aceasta, pe de altă parte, capacitatea produsului în discuție de a înregistra cu o rezoluție de 800 × 600 de pixeli (sau mai mult) la 23 de cadre pe secundă (sau mai mult) cel puțin 30 de minute, într-o singură secvență video, este un criteriu care permite să se distingă aparatele fotografice numerice de camerele video cu înregistrare.

58 Prin urmare, doar capacitatea de înregistrare continuă de cel puțin 30 de minute într-o singură secvență video cu o rezoluție minimă, iar nu cea de reproducere continuă a acestei înregistrări, constituie caracteristica ce permite să se excludă clasificarea unui produs la subpoziția 8525 80 30 din NC. Împrejurarea că camerele în litigiu în cauzele C-435/15 și C-666/15 sunt sau nu sunt în mărșur să citească, în mod continuu, secvențe video cu o durată de cel puțin 30 de minute nu este, așadar, relevant în vederea clasificării tarifare a camerelor respective în una dintre cele trei subpoziții menționate la punctul precedent din prezenta hotărâre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 martie 2015, Vario Tek, C-178/14, nepublicată, EU:C:2015:152, punctul 36).

59 Rezultatul împrejurarea că secvențele video de peste 30 de minute, înregistrate de camerele în litigiu în cauzele C-435/15 și C-666/15, sunt înregistrate în fișiere distincte nu împiedică excluderea clasificării camerelor respective la subpoziția 8525 80 30 din NC, o asemenea stocare în mai multe fișiere modificând nu caracterul continuu al înregistrării secvenței, ci doar, eventual, caracterul continuu al citirii acesteia, iar aspectul dacă utilizatorul percepe sau nu percepe trecerea de la o înregistrare video la alta nu este un criteriu relevant în vederea acestei clasificări tarifare.

60 Este necesar, așadar, să se răspundă la a treia întrebare din cauza C-435/15 și la prima întrebare din cauza C-666/15 că subpozițiile 8525 80 30, 8525 80 91 și 8525 80 99 din NC trebuie interpretate, având în vedere notele explicative ale NC referitoare la aceste subpoziții, în sensul că o secvență video de peste 30 de minute, înregistrată în fișiere distincte cu o durată individuală de mai puțin de 30 de minute, trebuie considerată înregistrare de cel puțin 30 de minute într-o singură secvență video, independent de faptul că utilizatorul nu poate percepe trecerea de la un fișier la altul în timpul citirii lor sau că, invers, acesta trebuie în timpul citirii să deschidă în principiu separat fiecare dintre fișiere.

Cu privire la a doua întrebare din cauza C-666/15

61 Prin intermediul celei de a doua întrebări formulate, instanța de trimitere din cauza C-666/15 solicită, în esență, să se stabilească dacă NC trebuie interpretată în sensul că o cameră video cu înregistrare care este în mărșur să înregistreze semnale provenind din surse externe, fără a le putea însă reda prin intermediul unui aparat de televiziune sau al unui monitor extern, această cameră video cu înregistrare neputând citi de pe un ecran extern sau de pe un monitor extern decât fișierele pe care le-a înregistrat ea însăși prin intermediul lentilei sale, nu poate face obiectul unei clasificări la subpoziția 8525 80 99 din NC.

62 În această privință, trebuie amintit, în primul rând, că principala caracteristică a camerelor video cu înregistrare de la subpoziția 8525 80 99 din NC constă, în special, în capacitatea lor de a înregistra semnale din surse videofonice externe în mod autonom, adică fără a depinde de materiale sau de programe cu care nu sunt prevăzute inițial. Revine instanței naționale sarcina de a aprecia gradul de complexitate al manipulezilor ce trebuie efectuate, înregistrarea trebuind să

poate fi efectuat cu uşurinţă de un utilizator care nu dispune de competenţe speciale (Hotărârea din 5 martie 2015, Vario Tek, C-178/14, nepublicată, EU:C:2015:152, punctul 32).

63 În caz contrar, produsele nu trebuie clasificate la subpoziţia 8525 80 99 din NC, ci mai degrabă la subpoziţia 8525 80 91 din NC (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 martie 2015, Vario Tek, C-178/14, nepublicată, EU:C:2015:152, punctul 32).

64 Revine instanţei naţionale sarcina să verifice dacă respectivele camere în litigiu în cauza C-666/15 dispun într-adevăr de o asemenea capacitate de înregistrare autonomă. În caz contrar, clasificarea lor la subpoziţia 8525 80 99 din NC ar fi, în orice ipoteză, exclusă.

65 Trebuie arătat, în al doilea rând, că notele explicative ale NC referitoare la subpoziţia 8525 80 99 din aceasta precizează că camerele video de la această subpoziţie trebuie să permită redarea fişierelor audio şi video înregistrate din surse externe cu ajutorul unui receptor sau al unui ecran de televizor extern (Hotărârea din 5 martie 2015, Vario Tek, C-178/14, nepublicată, EU:C:2015:152, punctul 37).

66 Rezultă că o cameră video care este în măsură să înregistreze în mod autonom semnale provenind din surse externe, fără a le putea însuşi reda prin intermediul unui aparat de televiziune sau al unui monitor extern, nu poate fi clasificată la subpoziţia 8525 80 99 din NC.

67 Este necesar, prin urmare, să se răspundă la a doua întrebare din cauza C-666/15 că NC trebuie interpretat în sensul că o cameră video care este în măsură să înregistreze semnale provenind din surse externe, fără a le putea însuşi reda prin intermediul unui aparat de televiziune sau al unui monitor extern, această cameră video cu înregistrare neputând citi pe un ecran extern sau pe un monitor extern decât fişierele pe care le-a înregistrat ea însăşi prin intermediul lentilei sale, nu poate face obiectul unei clasificări la subpoziţia tarifară 8525 80 99 din NC.

Cu privire la cheltuielile de judecată

68 Întrucât, în privinţa părţilor din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanţa de trimitere, este de competenţa acesteia să se pronunţe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observaţii Curţii, altele decât cele ale părţilor menţionate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară:

1) **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1249/2011 al Comisiei din 29 noiembrie 2011 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată trebuie interpretat în sensul că nu este aplicabil prin analogie unor produse care prezintă caracteristicile celor trei modele de camere din gama GoPro Hero 3 Black Edition, în discuţie în cauza C-435/15.**

2) **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 876/2014 al Comisiei din 8 august 2014 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată trebuie interpretat în sensul că este aplicabil prin analogie unor produse care prezintă caracteristicile celor trei modele de camere din gama GoPro Hero 3 Black Edition, în discuţie în cauza respectivă, însă nu este valid.**

3) **Subpoziţiile 8525 80 30, 8525 80 91 şi 8525 80 99 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful vamal comun, în versiunile sale care rezultă succesiv din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011, din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012 şi din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013, trebuie interpretate, având în vedere notele explicative ale**

acestei nomenclaturi combinate referitoare la aceste subpoziții, în sensul că o secvență video de peste 30 de minute, înregistrată în fișiere distincte cu o durată individuală de mai puțin de 30 de minute, trebuie considerată înregistrare de cel puțin 30 de minute într-o singură secvență video, independent de faptul că utilizatorul nu poate percepe trecerea de la un fișier la altul în timpul citirii lor sau că, invers, acesta trebuie în timpul citirii să deschidă în principiu separat fiecare dintre aceste fișiere.

4) Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul nr.º2658/87, în versiunile care rezultă succesiv din Regulamentele de punere în aplicare nr.º1006/2011, nr.º927/2012 și nr.º1001/2013, trebuie interpretată în sensul că o cameră video care este în măsură să înregistreze semnale provenind din surse externe, fără a le putea însuși reda prin intermediul unui aparat de televiziune sau al unui monitor extern, această cameră video cu înregistrare neputând citi pe un ecran extern sau pe un monitor extern decât fișierele pe care le-a înregistrat ea însuși prin intermediul lentilei sale, nu poate face obiectul unei clasificări la subpoziția tarifară 8525 80 99 din această nomenclatură combinată.

Semnături

* Limbile de procedură: germană și neerlandeză.